



GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr. _____

din _____
Chișinău

**Cu privire la aprobarea Avizului la proiectul de lege
pentru modificarea Codului de executare al Republicii Moldova
nr. 443-XV din 24 decembrie 2004**

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului Avizul la proiectul de lege pentru modificarea Codului de executare al Republicii Moldova nr. 443-XV din 24 decembrie 2004.

Prim-ministru

PAVEL FILIP

AVIZ
la proiectul de lege pentru modificarea Codului de executarea
al Republicii Moldova nr. 443-XV din 24 decembrie 2004

Guvernul a examinat proiectul de lege pentru modificarea Codului de executare al Republicii Moldova nr. 443-XV din 24 decembrie 2004, înaintat cu titlu de inițiativă legislativă (nr. 200 din 19 iunie 2017) de către un grup de deputați în Parlament, și comunică următoarele.

Proiectul propune excluderea art. 22 alin. (1) lit. x), art. 63 alin. (4) și art. 64 din Codul de executare ce se referă la interdicția de a părăsi țara, inclusiv după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu.

În acest context, se remarcă faptul că interdicția de a părăsi țara este o măsură excepțională și la aplicarea acesteia se ține cont nu doar de interesele creditorului, dar și de drepturile debitorului. Pentru solicitarea acestei măsuri, executorul urmează să demonstreze că a luat toate măsurile necesare pentru asigurarea executării documentului executoriu.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în cadrul unor litigii care au ca subiect ingerința în dreptul de a părăsi țara, măsura de restricționare a trecerii frontierei de stat a unei persoane debitoare ar putea fi dispusă în cazul în care este necesară protejarea drepturilor altor persoane, și anume protejarea drepturilor și intereselor legitime ale creditorilor care dispun de un titlu executoriu.

În speța *Reiner contra Bulgariei* (nr. 46343/99 din 23 mai 2006) Curtea Europeană a estimat că „...din principiul proporționalității reiese că restricția privind dreptul de a părăsi țara sa din cauza unei datorii neachitate nu poate fi justificată decât în măsura în care urmărește un scop, perceperea datoriei, iar faptul că debitorul părăsește țara ar putea compromite șansele de a percepe suma în cauză”.

În cauza *Gochev împotriva Bulgariei* (nr. 34383/03 din 26 noiembrie 2009, p. 49), deși aceasta nu privea un litigiu fiscal cu statul, ci o interdicție de a părăsi țara impusă pentru a executa o creanță, Curtea a admis încă o dată că, în principiu, o astfel de interdicție poate fi în concordanță cu art. 2 din Protocolul nr. 4 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, atît timp cît aceasta este justificată și numai pentru perioada în care servește scopului de a garanta recuperarea creanței.

Potrivit constatărilor Curții Europene, măsura restrictivă trebuie să fie prevăzută expres de lege, să aibă la origine un temei legal și să fie aplicată doar după expirarea termenului de executare benevolă a titlului executoriu și după întreprinderea unor eforturi rezonabile pentru a percepe datoria prin alte

mijloace, astfel încât restricția să fie o ultimă soluție de natură a influența conduita și responsabilitatea debitorilor pentru executarea titlurilor executorii.

Totodată, la aplicarea unor astfel de măsuri, se va ține cont de proporționalitatea și necesitatea stringentă de aplicare a acestora, așa încât acestea să fie în strînsă legătură cu procedura de executare și conținutul documentului de executare, precum și să țină cont de existența riscurilor eminente care ar putea duce la împiedicarea executării.

Astfel, asemenea măsuri sînt admise de Codul de executare, aplicarea acestora, ținînd cont de ponderea efectelor antrenate, se va face gradual, dacă alte măsuri aplicate în cadrul procedurii de executare nu au dus la executarea efectivă a documentului executoriu.

În cauza *Battista c. Italiei*, referitor la interdicția de a părăsi țara pe motiv de neplată a pensiei alimentare, Curtea a admis asemenea interdicții de părăsire a țării, criticînd că, în speța dată, legislația italiană nu prevedea un termen concret pentru care asemenea măsuri sînt aplicate, obligativitatea revizuirii acestora și că instanța de judecată a luat în considerare doar alegațiile fostei soții și s-a pronunțat în mod automat asupra aplicării acestor măsuri, fiind o procedură necontencioasă, după cum se menționează de către Curte.

În același timp, art. 64 din Codul de executare al Republicii Moldova prevede un termen maxim de 6 luni, care poate fi aplicat maximum de 3 ori și dreptul instanței de judecată de a revedea decizia proprie, la demersul părții sau a executorului judecătoresc, obligînd executorul judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menținerii interdicției de părăsire a țării.

Subsecvent, precizăm că norma prevăzută la art. 64 din Codul de executare (interdicția de a părăsi țara) a constituit obiectul controlului constituționalității de către Curtea Constituțională, iar Curtea prin Hotărîrea nr. 7 din 5 aprilie 2011 a declarat norma precitată constituțională.

Subsidiar, proiectul conține carențe de tehnică legislativă care necesită a fi înlăturate.

În titlul proiectului se va indica numărul, data adoptării și legislatura în care a fost adoptat Codul de executare.

În temeiul Legii nr. 780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, abrogarea este un procedeu tehnico-juridic de suprimare prin care sînt scoase din vigoare prevederile actului legislativ ce nu mai corespund echilibrului dintre cerințele sociale și reglementarea legală, iar modificarea sau completarea actului legislativ este, de regulă, expresă, constînd în înlocuirea unui text cu un altul ori în excluderea unei părți din text sau în adăugarea unui text nou. În cazul în care se exclude integral textul unei părți (cărți), unui titlu, capitol, unei secțiuni, unui articol, alineat sau al subdiviziunii acestuia, numerotarea lor nu se transmite altor elemente structurale. Prin urmare, articolele și literele nu se exclud, dar se abrogă.